

מ"ת 18/65509- מדינת ישראל, במאכузות משטרת ישראל נגד עס

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 18-05-65509 מדינת ישראל נ' ס(עvisor)
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט דניאל קירס
ה המבקשת
מדינת ישראל במאכузות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפון עזה"ד נועה מלול
נגד
המשיב
עס (עvisor) במאכузות ב"כ עזה"ד נאיף עלי'

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב (להלן: **הנאשם**) עד לתום ההליכים נגדו.

2. באישום הראשון בכתב האישום נטען כי ביום 22.5.2018 בשעה 17:00 בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום שבודתה של המתלוונת בתחנת הדלק בעקב יוקנום של כביש מגידו, ובין הנאשם למתלוונת התגלו ויכוח וה הנאשם עזב את המקום. נטען כי בשעה 21:10 או בסמוך לכך, חזר הנאשם למקום ודרש מהמתלוונת להחזיר לו את מכשיר הנייד שברשותה, אותו קנה לה. המתלוונת, כך נטען, השיבה כי תמחק ותגובה את כל החומר שעלה המכשיר הנייד ותשיב לו אותו. על-פי הנטען, משיסרב הנאשם להמתין, הוא תקף את המתלוונת בכר שנקנס אל דלפק המכירה, תפס את המתלוונת בחזקה כשהוא חובק אותה מאחור וניסה לחטוף את המכשיר הנייד מידה. על-פי הנטען, שלא הצליח בכר, הוא נשר את המתלוונת בידייה השמאלית וגרם לה לסייע אדום בידייה, ובכך הצליח לשחרר את המכשיר הניד מידה. נטען, כי בשלב זה יצא הנאשם בריצה מהמקום והטיח את המכשיר בחזקה על הרצפה, ניפץ אותו ועזב את המקום. בהמשך, כך נטען, שלח הוודעות לאחותה של המתלוונת ובהן איים על המתלוונת בפגיעה שלא כדי במקרה הטענה, כי נזק העונשין, התשל"ז-1977; אiomim, עבריה לפי סעיף 192 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, עבריה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; אiomim, עבריה לפי סעיף 452 לחוק; והזק לרכוש בمزיד, עבריה לפי סעיף 244 לחוק; והזק לעצום במזיד, עבריה לפי סעיף 452 לחוק.

3. באישום השני בכתב האישום נטען כי כשנה וחצי עבר למועד האישום הראשון, נסעו הנאשם והמתלוונת לטיוול. בדרך חזרה מהטיול, לאור ריב שהתגלו ביניהם, הנאשם חסם את רכבתו של המתלוונת ובקש לישר את ההדורים ביניהם. משיסרבת המתלוונת לשוחח עמו, הנאשם תפס את המתלוונת בגרונה עם ידיו וחנק אותה ובהמשך סטרה בחזקה על פניה וגרם לה נפיחות באוזנה, והמתלוונת הרגישה כאבים בגרונה למשך שבועיים. הנאשם מואשם בגין אישום זה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג.

.4. מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה המסייעות להרשות הנאשם במיוחס לו.

.5. כאשר הנאשם נשאל "מציג בפניך סרטון בו רואים אותך תוקף את חברתך [המתלוננת] מה יש לך לומר עלך?" הוא השיב "אני לא מעוניין לראות את הסרטון ואני יודע מה עשית" (הודעתו מיום 23.5.2018 בשעה 1:24 גליון 2 ש' 26-27). המשיב לכאורה קשור את עצמו למשעים באישום הראשון ולסרטון עצמו, בכך שכאשר מראים לו תמונות של ידה של המתלוננת הוא מшиб "אולי זה קרה בזמן המאבק על הפלפון". כשהיא היפלה את עצמה על הרצפה בתחנת הדלק במקום שבו איןצלםות היא גם דפקה את ידה בכיוון. שמעתי שכאב לה בזמן הנפילה" (הודעתו מיום 25.5.2018 גליון 4 ש' 58-64). הסרטון (קובץ 20180522211312), אכן לכאורה רואים את הנאשם תוקף את המתלוננת כמתואר באישום הראשון. אמן הסרטון לא ניתן לראות בבירור מעשה נשיכה. המתלוננת אמונה לא מצינית את הנשיכה בהודעתה הראשונה; אולם המעסיק שלה ציין בהודעתו שלאחר קיבל את הדיווח על לחיצה בלחצן המזוקה בתחנת הדלק, הוא התקשר את המתלוננת והיא מסרה לו כי בין זוגה תקף אותה ונשך אותה (הודעתו של משה סוקניק גליון 1 ש' 14-15); המתלוננת מצינת את הנשיכה בהודעתה השנייה (הודעה מיום 23.5.2018 בשעה 14:15 גליון 3 ש' 78); ובתיק תמונות בהן רואים על יד שמאל של המתלוננת סימן חבלתי אדום דק באורך של כ-2 ס"מ. הסגנור הנכבד טען כי לא הצליח לראות סימן על היד, והתרשםותי הבהיר היה, כאמור, אחרת. הנאשם מאשר לכאורה כי הוא שבר את הטלפון (הודעתו מיום 25.5.2018 בשעה 9:29 גליון 3 ש' 31). העתק ההודעה בה מוסר לכאורה הנאשם "דברי עם אחחות שתורייד העניין של המשטרה נגדי אם לא הסיפור יגדל וכולכם תכירו דבריהם שאתם לא מכירים ולא שמעתם לפנוי", נמצא בתיק.

.6. בעין האישום השני, בנוסף לטענות המתלוננת, הנאשם לכאורה קשור עצמו לטיפול הנטען, ומאשר כי השניים רבים באותה הזדמנות (הודעתו מיום 25.5.2018 גליון 2 ש' 10).

.7. טענה עיקרית בפי הסגנור היא שאין ראיות לכאורה ליסוד "בן זוג" בעבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הסגנור טוען כי חייבים להוכיח לשם כך כי השניים "גרים יחד ומנחים משק בית ביחד" (פרוטוקול 31.5.2018 ע' 2 ש' 27 - ע' 3 ש' 1). אין בידי לקבל טענה זו. ראו לעניין זה ע"פ (ב"ש) 51412-10-12 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2013), בו נדחה ערעור על הרשעה בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ובנסיבות חמירות:

"בחןת השאלה אם בין המתלוננת למערער התקיפה מערכת יחסים זוגית צריכה להיעשות ברמה מהותית, ואין ליחס חשיבות רבה לשאלת האם השניים ניהלו משק בית משותף, או מגורים משותפים במשך כל השבוע, אם לאו. בחינה מהותית זו, מובילה למסקנה כי בדיון קבוע בבית המשפט כאמור שהמדובר במין שהוא בת זוג. יפים לעניינו דברי כב' השופט (כתארו איז) ריבליין, אשר ذן בהגדרת בן משפחה ביחס לסעיף 351 לחוק העונשין בע"פ 9187/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק דין (26.9.2005) שם ציין כי: 'ואכן, השאלה המכרצה אינה האם מתקיימים ניהול משק בית משותף או מגורים משותפים, אלא שיש לבחון את מהות היחסים בין בני הזוג, ובמקרה בו מעידה המהות על קיומה של מערכת זוגית וקשר בלתי אמצעי יומיומי בין בני הזוג...די בכך כדי לקיים את היסוד של 'בן זוג' לצורך הוראות הסעיף.'"

בחומר הריאות בתיק מוצאים לא רק הودעת המתלוונת על כך שהוא והנאשם יוצאים משך שניםיים (ה Hoduta מיום 22.5.2018 שעה 22:35 גליון 1 ש' 3), על כך שהחלה אצלו אובססיה לגיבוי כאשר הוא רצתה להיפרד (ה Hoduta מיום 23.5.2018 בשעה 14:15 גליון 1 ש' 6) ובכך שבשלב מסוימים גרו יחד (שם, גליון 2 ש' 44), והודעת אהותה לפיה הנאשם הבטיח לה שהשנים יתחננו (ה Hoduta של סחרר מיום 24.5.2018 גליון 1 ש' 3-4); הנאשם עצמו לכואורה מוסר בה Hoduta מיום 25.5.2018 בשעה 9:29 את טענותיו בעניין עניינים רגשים בקשר לקשר הרומנטי שלו עם המתלוונת ועל כך שרצה "להיפרד" (גליון 2 ש' 17-18; גליון 3 ש' 53; גליון 4 ש' 69-71). הנאשם לכואורה טוען בה Hoduta בחקירה בעניין המתלוונת כי "היא חברה שלי" (גליון 4 ש' 67).

8. המסקנה מהאמור לעיל היא כי המדינה מחזיקה בתיק בראיות לכואורה להוכחת האישומים נגד הנאשם. לא נعلم מעני כי אין בכתב האישום טענה עובדתית בדבר היותם של הנאשם והמתלוונת בני זוג, וראו סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. אף בלבدي היסוד העובדתי בעניין היותם של הנאשם והמתלוונת בני זוג, הריאות לכואורה מצביעות על כך שהנאשם תקף את המתלוונת וגרם לה חבלה של ממש, ואילו העבירות בדבר אiomim שיבוש מהלכי משפט והיזק לרכוש במאז אינם תלויים כלל בסוד סה.

עלית מעצר

9. נוכח הריאות-לכואורה להוותם של הנאשם והמתלוונת בני זוג, מתקיימת עלית מסוכנות סטטוטורית. עיר עם זאת, כי אף בהתעלם מהיוסד "בן זוג" בעבור התקיפה הגורמת חבלה של ממש, סבורני, נוכח העדויות בדבר אובססיה ואיומים, בנוסף לתקיפות הכלולות נשיכה וחניתה, כי הריאות לכואורה מצביעות על מסוכנות הנאשם כלפי המתלוונת.

חלופת מעצר

10. אין לעצור אדם, גם נוכח ריאות-לכואורה ועלית מעצר, אלא אם לא ניתן לאין את עלית המעצר בחלופת מעצר. הנאשם הציג חלופה מוצעת - מעצר בית אצל אחיו. אמנם אין מדובר בעניינו באלים פיזית שהגיעה לרף הגבהה ביותר, אולם נוכח הסמננים בתיק לאובייסיה של הנאשם כלפי המתלוונת והאימוד שלכואורה אים כלפי וככלפי משפחתה, אפנה לדברים שכבר כתבתי בהחלטה בענייננו של הנאשם זהה במסגרת הבקשה להאריך את מעצרו לצורך הגשת כתוב אישום ובקשה לעצרו עד לתום ההליכים, לפיהם "זהו מסווג המקרים שבהם טרם שקידת שחרורו נאשם לחלופת מעצר, מתבקש תסkick מעצר" (החלטה ב-מ"י 18-05-2018 **מדינת ישראל נ' ס**, פס' 3 (27.5.2018)).

11. לאור כל האמור, טרם קיבלת החלטה בעניין חלופת המעצר שהציג הנאשם, הנני מורה לשירות המבחן לעורר תסkick מעצר בעניין הנאשם, בדבר האפשרות לשחררו לחלופת המעצר הנזכרת.

ניתנה היום, כ"ג סיון תשע"ח, 06 יוני 2018, במעמד הצדדים.

דניאל קירט, שופט